

UCHWAŁA NR XV/146/08
RADY MIEJSKIEJ w OPOCZNI
z dnia 5 lutego 2008 roku

**w sprawie: uzgodnienia projektu rozporządzenia Wojewody Łódzkiego
w sprawie obszaru chronionego krajobrazu**

Na podstawie art. 23 ust.3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody / tj. Dz. U. z 2004r. nr 92, poz. 880; ze zm. Dz.U. z 2005r. nr 113, poz. 954, Dz. U. nr 130, poz. 1087; z 2007r. Dz. U. nr 75 poz. 493 , Dz. U. nr 176 poz. 1238, Dz. U. nr 181 poz. 1286 / Rada Miejska w Opocznie uchwała, co następuje:

- § 1. Uzgadnia się projekt rozporządzenia Wojewody Łódzkiego w sprawie: uznania za Spalsko-Sulejowski Obszar Chronionego Krajobrazu – wraz z załącznikami nr 1 i 2.
- § 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Opoczna.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Opocznie

Jarosław Wiktorowicz

w sprawie uznania za Spalsko – Sulejowski Obszar Chronionego Krajobrazu

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. Nr 92, poz. 880 z późn. zmian.), zarządza się co następuje:

- § 1. 1. Spalsko – Sulejowski Obszar Chronionego Krajobrazu zwany dalej „Obszarem” obejmuje tereny chronione ze względu na wysokie walory przyrodnicze i krajobrazowe charakteryzujące się dużym bogactwem i różnorodnością siedlisk oraz zbiorowisk roślinnych.
2. Obszar o całkowitej powierzchni 82 390 ha położony jest na terenie gmin: Aleksandrów, Czerniewice, Drzewica, Gorzkowice, Inowłódz, Lubochnia, Łęki Szlacheckie, Mniszków, Opoczno, Poświętne, Przedbórz, Ręczno, Rozprza, Rzeczyca, Sławno, Sulejów, Tomaszów Mazowiecki, Wolbórz oraz miast: Piotrków Trybunalski i Tomaszów Mazowiecki.
3. Opis granic Obszaru określa Załącznik Nr 1 do rozporządzenia.
4. Przebieg granic Obszaru określono na mapie w skali 1:100 000, stanowiącej Załącznik Nr 2 do rozporządzenia
- § 2. 1. Na terenie Obszaru wprowadza się ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów, w celu zachowania ich trwałości oraz zwiększenia różnorodności biologicznej.
2. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych obejmują:
- a) utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych;
 - b) sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów leśnych;
 - c) tworzenie i odtwarzanie stref ekotonowych, celem zwiększenia bioróżnorodności;
 - d) utrzymywanie i tworzenie leśnych korytarzy ekologicznych ze szczególnym uwzględnieniem możliwości migracji dużych ssaków;
 - e) zalesianie i zadrzewianie gruntów mało przydatnych do produkcji rolnej i nie przeznaczonych na inne cele, z wyłączeniem terenów, na których występują nieleśne siedliska przyrodnicze podlegające ochronie, siedliska gatunków roślin, grzybów i zwierząt związanych z ekosystemami nieleśnymi, a także miejsca pełniące funkcje punktów i ciągów widokowych na terenach o dużych wartościach krajobrazowych;
 - f) pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, drzew dziuplastych, części drzew obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu;
 - g) zachowanie śródleśnych cieków, mokradel, polan, torfowisk, wrzosowisk, muraw kserotermicznych i piaskowych oraz polan o wysokiej bioróżnorodności;
 - h) utrzymanie odpowiedniego poziomu wód gruntowych dla zachowania siedlisk wilgotnych i bagiennych;
 - i) zachowanie siedlisk chronionych i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;
 - j) działania na rzecz czynnej ochrony oraz reintrodukcji rzadkich zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów.
3. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów nieleśnych obejmują:
- a) przeciwdziałanie procesom zarastania łąk i pastwisk cennych ze względów przyrodniczych i krajobrazowych;
 - b) zachowanie śródpolnych torfowisk, obszarów wodno – błotnych, oczek wodnych wraz z pasem roślinności stanowiącej ich obudowę biologiczną oraz obszarów źródliskowych cieków;
 - c) kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez zachowanie mozaiki pól uprawnych, łąk, płatów wieloletnich ziółorośli, a także ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień i zakrzewień śródpolnych i przydrożnych;
 - d) utrzymywanie i zwiększanie powierzchni trwałych użytków zielonych;
 - e) prowadzenie zabiegów agrotechnicznych z uwzględnieniem wymogów zbiorowisk roślinnych i zasiedlających je gatunków fauny, zwłaszcza ptaków (odpowiednie terminy, częstość i techniki koszenia);
 - f) utrzymywanie poziomu wód gruntowych odpowiedniego dla zachowania bioróżnorodności;
 - g) zachowanie i odtwarzanie korytarzy ekologicznych;
 - h) zachowanie siedlisk chronionych i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;
 - i) działania na rzecz czynnej ochrony oraz reintrodukcji rzadkich i zagrożonych gatunków roślin,

zwierząt i grzybów.

4. Ustalenia w zakresie czynnej ochrony ekosystemów wodnych obejmują:

- a) zachowanie zbiorników wód powierzchniowych wraz z ich naturalną obudową biologiczną;
- b) utrzymywanie i tworzenie stref buforowych wzdłuż cieków wodnych oraz wokół zbiorników wodnych, w tym starorzeczy i oczek wodnych, w postaci pasów, szuwarów, zakrzewień i zadrzewień, jako naturalnej obudowy biologicznej, celem zwiększenia bioróżnorodności oraz ograniczenie spływu substancji biogennej;
- c) prowadzenie prac regulacyjnych cieków wodnych w zakresie niezbędnym dla ochrony przeciwpowodziowej i w oparciu o zasady dobrej praktyki utrzymania rzek;
- d) zwiększanie retencji wodnej, odtwarzania funkcji obszarów źródłiskowych o dużych zdolnościach retencyjnych;
- e) zachowanie i odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne, celem zachowania dróg migracji gatunków;
- f) działania na rzecz czynnej ochrony oraz reintrodukcji rzadkich i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów.

§ 3. 1. Na terenie Obszaru zakazuje się:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. Nr 62, z późn. zm.);
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania dla celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztorowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno – błotnych.

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą:

- 1) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa,
- 2) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym,
- 3) realizacji inwestycji celu publicznego.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt. 2 nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę Obszaru.

4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt. 3, nie dotyczy prac wykonywanych na potrzeby ochrony przyrody.

5. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt. 4 nie dotyczy terenów, dla których udzielono koncesji na wydobywanie kopalin przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Nadzór nad Obszarem sprawuje Wojewódzki Konserwator Przyrody.

§ 5. Rozporządzenie podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty w gminach, na terenie których położony jest Obszar.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

Wojewoda Łódzki

Jolanta Chelmińska

Załącznik Nr 1

Opis Granic Spalsko – Sulejowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

„Spalsko-Sulejowski” Obszar Chronionego Krajobrazu składa się z kilku części to jest z obszaru zasadniczego oraz trzech enklaw, z których dwie występują na terenie „Spalskiego” Parku Krajobrazowego, a jedna na terenie „Sulejowskiego” Parku Krajobrazowego.

Opis granicy zasadniczej części Obszaru

Opis granicy Obszaru rozpoczyna się na terenie gminy Poświętne w punkcie przecięcia granicy Spalskiego Parku Krajobrazowego i granicy województw łódzkiego i mazowieckiego drogą Poświętne – Gapinin – Mysłakowice Kolonia. Od tego miejsca granica Obszaru biegnie na południe granicą województw łódzkiego i mazowieckiego i na terenie gminy Drzewica dochodzi do drogi Zychorzyn - Drzewica. Zmienia kierunek na północno - zachodni i podąża wzdłuż północnego skraju tej drogi do rzeki Brzuśni, przecina rzekę Brzuśnię oraz granicę miasta Drzewica i podąża na zachód północnym skrajem ul. Sikorskiego, zmienia kierunek na południowo-zachodni i biegnie zachodnim skrajem ulicy Kolejowej (droga wojewódzka Nr 728 relacji Grójec – Nowe Miasto nad Pilicą – Drzewica - Końskie (droga Nr 749) – Łopuszno – Jędrzejów). Po ok. 1 030 m granica Obszaru skręca w ulicę prowadzącą na zachód i jej północnym skrajem dochodzi do ulicy Fabrycznej. Po osiągnięciu ulicy Fabrycznej skręca w nią i jej wschodnim skrajem podąża na północ do granicy Zakładów Metalowych „Gerlach”, przecinając po drodze rzekę Drzewiczkę. Po przecięciu rzeki zmienia kierunek i idzie lewym brzegiem rzeki Drzewiczki najpierw na północny wschód a następnie na wschód odejścia kanału (dawne starorzecze). Tutaj zmienia kierunek na zachodni i zdąża brzegiem kanału. Po ok. 200 m skręca na północ, przecina kanał oraz ulicę Braci Kobyłańskich i idzie granicą Zakładów „Gerlach” do ulicy Stawowej. Przekracza ulicę Stawową, zmienia kierunek na zachodni i zmierza północnym skrajem ulicy Stawowej. Po ok. 290 m skręca na południe i idzie po granicy działki Zakładów Metalowych „Gerlach” do brzegu zbiornika „Jezioro Drzewieckie”. Dalej biegnie brzegiem zbiornika do rzeki Drzewiczki. Przecina rzekę i skrajem zbiornika oraz północnym skrajem ulicy Zdrojowej a następnie tylko ulicy Zdrojowej dochodzi do granicy miasta. Po przekroczeniu granicy wchodzi w drogę Drzewica – Radzice Duże i jej północnym skrajem biegnie najpierw na północny zachód a następnie na zachód, przecina linię kolejową i dochodzi do wsi Radzice Duże. Dalej podąża na zachód, a następnie na południe drogą Radzice Duże – Gielzów – Trzebina przez miejscowości Gielzów i Strzeszkowice do Trzebiny. W Trzebinie ok. 800 m przed skrzyżowaniem w/w drogi z drogą Trzebina – Świerczyna - Radzice Małe skręca na zachód i biegnie drogą przez przysiółek Trzebina w kierunku rzeki Drzewiczki, by po ok. 820 m zmienić kierunek na południowy i bieć drogą prowadzącą do Lasu Chłopskiego. Po dojściu do lasu biegnie jego wschodnim skrajem do granicy gmin Drzewica i Opoczno. Dalej podąża granicą gmin Drzewica – Opoczno i skrajem Lasu Chłopskiego na zachód a następnie skręca na północ i ponownie na zachód podążając przez cały czas granica wspomnianych gmin dochodzi do niewielkiego lasu i dalej idzie nadal granicą gmin i skrajem lasu do jego północnego cypla. Skręca na północ ciągle po granicy gmin biegnie ok. 110 m. Od tego miejsca, idzie na północ drogą polną do drogi Libiszów – Radzice Małe, przecina ją i idzie na zachód północnym skrajem drogi przez wieś Idzikowice i dochodzi ponownie do granicy gmin Drzewica – Opoczno. Zmienia kierunek na północny i biegnie dalej po granicy tych gmin, przecinając Centralną Magistralę Kolejową, do punktu styku granicy gmin Opoczno, Drzewica i Poświętne. Utrzymując nadal kierunek północny, granica Obszaru zmierza granicą gmin Poświętne i Drzewica przez ok. 440 m, a następnie zmienia kierunek na ogólnie zachodni i idzie po granicy lasu dochodząc do drogi polnej i drogą tą zdążając dalej na zachód, za napowietrzną linią elektryczną dochodzi do drogi prowadzącej z miejscowości Buczek na północ do kompleksu leśnego, w punkcie 182 m.n.p.m. Od tego miejsca kieruje się na północ wspomnianą drogą, po ok. 270 m zmienia kierunek na północno – zachodni, a po ok. 70 m na południowo – zachodni, dochodzi do drogi podążającej skrajem lasów państwowych (Obręb Brudzewice, Nadl. Opoczno) i biegnie nią do linii kolejowej relacji Tomaszów Mazowiecki – Radom, którą przecina. Po jej przecięciu skręca na zachód i podążając wzdłuż tej linii dociera do skraju kompleksu leśnego i granicy gmin Opoczno i Poświętne, wcześniej przecinając drogę wojewódzką Nr 726 relacji Rawa Mazowiecka – Inowódz – Opoczno. Następnie biegnie na południe skrajem lasu i wzdłuż granicy tych gmin, w rejonie uroczyska „Pogorzelec” odchodzi od granicy, zmienia kierunek na północno – zachodni i podąża drogą wzdłuż skraju lasu do linii kolejowej relacji Tomaszów Mazowiecki – Radom. Przecina ją, skręca na zachód, kierując się jej północnym skrajem i dochodzi do drogi Brzustów – Kraśnica i stacji kolejowej Antoniów. W rejonie stacji kolejowej Antoniów skręca najpierw na południe, następnie na południowy wschód, a dalej na południowy zachód biegnąc cały czas skrajem lasu, po czym kieruje się na zachód w drogę prowadzącą najpierw granicą oddziałów 256 i 260 lasów państwowych (Nadl. Smardzewice), a następnie pomiędzy zbiornikiem wodnym od północy, a kompleksem łąk od południa, przecina rzekę Słomiankę i osiąga granicę gmin Opoczno i Sławno. Od tego miejsca biegnie w kierunku północnym wzdłuż wspomnianej wcześniej granicy, aż do skraju

kompleksu leśnego i styku granic gmin Opoczno, Sławno i Inowłódz. Stąd kieruje się na zachód granicą gmin Inowłódz i Sławno, a następnie granicą gmin Tomaszów Mazowiecki i Sławno i dochodzi do drogi wojewódzkiej. Po dojściu do drogi wojewódzkiej Nr 713 relacji Łódź – Tomaszów Mazowiecki – Januszewice, skręca na północny zachód i podąża wschodnim skrajem w/w drogi wojewódzkiej ok. 330 m, po czym przyjmuje ogólnie kierunek południowo zachodni i biegnie przez kompleks lasów państwowych i punkt 188 m. n.p.m. do stacji kolejowej Bratków na linii kolejowej relacji Łódź – Skarżysko Kamienna - Dębica. Nie dochodząc do stacji, po osiągnięciu terenów kolejowych granica skręca na północny zachód, biegnąc drogą wzdłuż terenów kolejowych ok. 600 m po czym skręca przecinając linię kolejową w drogę leśną na południowy zachód prowadzącą do leśniczówki Bratków. Po ok. 1 000 m skręca na północny zachód i drogą leśną wzdłuż zachodniej granicy oddziałów 229 i 207 dochodzi do granicy gmin Tomaszów Mazowiecki i Sławno. Zmienia kierunek na południowo – zachodni, następnie na północno – zachodni a dalej zachodni biegnąc po granicy wspomnianych gmin do drogi zwanej „Samochódka”, którą przecina. Następnie idzie po granicy między oddziałami 178 i 186 po czym skręca na południe i podąża po granicy pomiędzy oddziałami 186 i 187 oraz 212 i 255 do tzw. „Traktu Wawelskiego”. Skręca na południowy wschód w „Trakt Wawelski” omijając od wschodu, północy i zachodu tereny eksploatacji złóż „Unewel-Wschód” i „Unewel-Zachód”. Dalej kieruje się wzdłuż wspomnianego traktu do granicy gmin Tomaszów Mazowiecki i Sławno. Utrzymując kierunek południowo – wschodni podąża drogą do miejscowości Unewel, gdzie skręca na zachód w drogę Twarda – Unewel – Sławno, a po ok. 250 m odchodzi w drogę polną zmierzającą do granicy gmin Sławno i Mniszków, przecinając drogę projektowanej drogi ekspresowej S-74 relacji Łódź – Kielce. Po ok. 1 440 m dochodzi do granicy gmin Mniszków i Sławno, która podąża ok. 1 200 m w kierunku wschodnim. Nie dochodząc do trasy projektowanej drogi ekspresowej S-74 odchodzi od granicy gmin, skręca w drogę przez las na południowy zachód, a po ok. 300 m na zachód w drogę prowadzącą skrajem lasu. Po ok. 270 m zmienia kierunek na południowy biegnąc drogą polną przez ok. 730 m do skrzyżowania dróg w miejscowości Potok. Tutaj skręca na południowy zachód w drogę Potok – Zajęczków - Mniszków i dochodzi do Zajęczkowa i drogi Olszowiec – Bukowiec n. Pilicą. Przecina tą drogę i biegnie na południe ok. 300 m. Następnie skręca na zachód, a potem na północ obejmując park zabytkowy i dochodzi do drogi Olszowiec – Zajęczków – Bukowiec. Ponownie skręca na zachód w w/w drogę w kierunku Bukowca n. Pilica i podąża jej północnym skrajem ok. 1 520 m, najpierw przez Zajęczków, a następnie przez las. W odległości 300 m od drogi Bukowiec – Małe Końskie – Radonia granica skręca na południowy zachód i biegnie w odległości 300 m od drogi Bukowiec n. Pilicą – Małe Końskie – Radonia do miejscowości Małe Końskie. Tutaj skręca na zachód w drogę Błogie Rządowe – Grabowa i północnym jej skrajem, przez Małe Końskie, dochodzi do skrzyżowania z drogą Bukowiec n. Pilicą – Małe Końskie – Radonia, skręca na południe w w/w drogę i jej zachodnim skrajem dochodzi do Radonii i drogi krajowej Nr 12 relacji Żagań – Głogów – Kalisz – Sieradz – Piotrków Trybunalski – Radom – Lublin – Dorohusk. Od tego miejsca granica podąża na wschód ok. 150 m wzdłuż południowego skraju drogi krajowej, po czym skręca na południe w drogę do Olimpiowa i po ok. 1 200 m w Więckówce dochodzi do drogi z Władysławowa do Świeciechowa. Skręca na zachód we wspomnianą drogę i zdążając jej północnym skrajem, przez Władysławów dochodzi do granicy kompleksu lasów państwowych oraz granicy gmin Aleksandrów i Mniszków. Od tego miejsca granica zmienia kierunek na południowo zachodni i podąża skrajem lasu, a jednocześnie granicą wspomnianych gmin do miejsca styku granic gmin Aleksandrów, Mniszków i Paradyż. Stąd granica Obszaru zmierza po granicy gmin Aleksandrów i Paradyż na południe z lekkim odchyleniem na wschód i w Honoratowie osiąga drogę krajową Nr 74 relacji Sulejów – Kielce – Kraśnik – Frampol. Dalej biegnie wzdłuż południowego skraju w/w drogi krajowej, a zarazem po granicy gmin na wschód. Odchodzi od drogi krajowej i wzdłuż granicy gmin Aleksandrów i Paradyż zmierza w kierunku południowo wschodnim i dochodzi do drogi Dąbrowa n. Czarną – Wójcin. Odchodzi od granicy gmin zmieniając kierunek na południowo - zachodni i północnym skrajem wspomnianej drogi podąża ok. 1 200 m, po czym skręca na południe w drogę prowadzącą do miejscowości Borowiec. W Borowcu, po przecięciu rzeki Czarnej Malenieckiej kieruje się na południe z lekkim odchyleniem na zachód drogą przez las do drogi z Rożenka przez Kalinków i Zalesie do Kamockiej Woli. Skręca w tą drogę na zachód i jej północnym skrajem przez Kalinków i Zalesie dochodzi do drogi Jaksonek-Skotniki. Zmienia kierunek i biegnie wzdłuż zachodniego skraju wspomnianej drogi na południe przez Kamocką Wolę, Dąbrówkę, Starą i Ojrzeń do miejscowości Skotniki i drogi z Zamościa do Skotnik. Skręca w tą drogę na wschód, a po ok. 80 m na południowy zachód i biegnie po zapleczu zabudowy Skotnik, w odległości ok. 70-150 m od drogi przez Skotniki. Przecina drogę do Nowego Józefowa, następnie ciek, zbliża się do skrzyżowania dróg, po czym omijając je od południa, przecina drogę do Starego Józefowa i drogę Kotniki - Przedbórz. Od tego miejsca granica Obszaru podąża wzdłuż zachodniej granicy drogi Skotniki – Przedbórz utrzymując kierunek południowo – zachodni przez miejscowości Faliszew, Taras i Trupień. Nie dochodząc do miejscowości Grobla, ok. 1 580 m przed skrzyżowaniem w/w drogi z drogą z Przedborza do Reczkowa, na skraju lasów państwowych odz. 56 (Nadl. Przedbórz)) granica skręca w drogę przez las prowadzącą do rzeki Pilicy i granicy gmin Przedbórz i Ręczno. Po przecięciu rzeki Pilicy granica biegnie na południe, a następnie na zachód granicą wspomnianych gmin do miejsca styku granic gmin

Przedborz, Ręczno i Masłowice, przecinając w rejonie miejscowości Majstry drogę wojewódzką Nr 742 relacji Przyglów – Łęczno - Ręczno – Włoszczowa – Nagłowice. Następnie kieruje się granicą gmin Ręczno i Masłowice na północny zachód, mija miejscowość Barak, skręca na zachód i po granicy wcześniej wymienionych gmin (od której odchodzi tylko przy dawnej gajówce), oraz południowym skrajem lasów państwowych uroczyska „Dąbrowa” dochodzi do zachodniego skraju lasu i drogi z Korytna do Kalinek. Od drogi Wójcin – Dąbrowa nad Czarna do drogi z Korytna do Kalinek OChK „Spalsko – Sulejowskiego” graniczy z „Pilczańskim OChK. Po dojściu do drogi z Korytna do Kalinek granica zmienia kierunek na północny i podąża granicą gmin Masłowice i Ręczno, oraz wschodnim skrajem drogi z Korytna do Kalinek i dochodzi do drogi polnej z miejscowości Dęba do Kalinek. Dalej zmierza na północny zachód po granicy gmin (na wschód od zabudowy miejscowości Kalinki) i dochodzi do drogi z Kalinek do Dobrenic w miejscu przecięcia drogi przez granicę gmin Łęki Szlacheckie i Ręczno. Stąd granica Obszaru zmierza granicą gmin Ręczno i Łęki Szlacheckie, jednocześnie skrajem lasów państwowych w kierunku północno wschodnim, aż do północno zachodniego narożnika lasu (na północny wschód od Dąbrowy) i rzeki Struga Pruchnicka płynącej przez Zbyłowice. Odchodzi od granicy gmin i idzie dalej wzdłuż brzegu rzeki ok. 150 m na północ, po czym skręca na południowy wschód i biegnie wzdłuż drogi polnej do drogi wojewódzkiej Nr 742 relacji Przyglów – Łęczno - Ręczno – Włoszczowa – Nagłowice, którą osiąga na północ od wsi Zbyłowice. Dalej granica Obszaru kieruje się na północ wzdłuż wschodniego skraju w/w drogi wojewódzkiej aż do skrzyżowania dróg w miejscowości Ręczno. Tu zmienia kierunek na zachodni podążając północnym skrajem drogi Ręczno – Łęki Szlacheckie i dochodzi do Łek Szlacheckich i dalej przez Łęki Szlacheckie na zachód dochodzi do drogi Łęki Szlacheckie – Felicja. Skręca na północ i biegnie wzdłuż wschodniego skraju wspomnianej drogi do Felicji. W Felicji skręca na zachód i zdąża najpierw drogą, następnie nie zmieniając kierunku przecina niewielki lasek, biegnie przez pola i dochodzi do drogi Lesiopołe - Nakielniki i drogą ta dociera do Lesiopoła oraz drogi polnej prowadzącej na północny wschód. Dalej podąża tą drogą omijając od wschodu zabudowę wsi Zielonka i Piwaki. Mija drogę do Jeżówki, przecina drogę do Olszyn i kieruje się na północny zachód a następnie na zachód drogą do Zerechowej. Dochodzi do Zerechowej i dalej biegnie na zachód drogą przez Zerechową, przecina drogę Białów - Zerechowa – Trzempnica i po ok. 850 m od tej drogi, za miejscowością Piaski skręca na południe w drogę polną i przez Molinę, oraz Dunajek dochodzi do Trzempnicy i w odległości ok. 210 m od prawego brzegu rzeki Luciąży osiąga drogę Gorzkowice – Trzempnica, którą biegnąc w kierunku wschodnim, południowym jej skrajem dociera do drogi Zerechowa – Trzempnica – Bęczkowice. Następnie podąża na południowy zachód wzdłuż zachodniego jej skraju i dochodzi do Bęczkowic. Na skrzyżowaniu dróg w Bęczkowicach skręca w drogę do Grabowca (gmina Gorzkowice), przecina dolinę rzeki Luciąży i dochodzi do Grabowca. Na odcinku Bęczkowice – Grobowiec OChK „Spalsko – Sulejowski” graniczy z OChK „Doliny Widawki”. Po osiągnięciu Grabowca granica biegnie przez tą wieś na zachód. Przy przydrożnym krzyżu osiąga drogę z Marianka do Zofiówki, w którą skręca kierując się ogólnie na północ, przecina granicę gmin Gorzkowice i Łęki Szlacheckie i zdążając przez Jedlice i Zofiówkę dochodzi do drogi Trzempnica – Gorzkowice oraz skraju lasu państwowego (Nadl. Piotrków Trybunalski oddział 203). Od tego miejsca kieruje się wzdłuż tej drogi na północny zachód jej północnym skrajem, przecina ponownie granice gmin Łęki Szlacheckie i Gorzkowice i dochodzi w Cieszanowicach Kolonii do skrzyżowanie dróg. Na skrzyżowaniu nie zmieniając kierunku wchodzi w drogę polną do Wilkoszewic, po 1 150 m dociera do polnej drogi, w którą skręca na północny wschód, a po 360 m ponownie kieruje się na północny zachód osiągając most na rzece Prudce. Po przecięciu rzeki biegnie na północny wschód ok. 400 m, a następnie na północ, wzdłuż jej lewego brzegu. W odległości ok. 90 m przed drogą z Wilkoszewic do Mierzyna odchodzi od brzegu rzeki i kierując się na północ dochodzi do wcześniej wspomnianej drogi, którą przecina i podążając dalej drogą polną po zachodniej granicy kompleksu stawów dochodzi do granicy gmin Gorzkowice i Rozprza. Przekracza granicę i biegnie dalej na północ drogą polną do przystanku kolejowego Luciążanka na linii kolejowej relacji Piotrków Trybunalski – Katowice. Przecina drogę Wykno – Mierzyn i dalej biegnie wzdłuż wschodniej granicy terenów kolejowych, przecina drogę Rozprza – Straszów, mija stację kolejowa Rozprza i po ok. 1 200 m od przecięcia wspomnianej wcześniej drogi przed terenami magazynów i składów w Ignacowie skręca na północny wschód i podąża drogą omijającą te tereny od południa. Po ok. 270 m skręca na południe w drogę biegnącą do doliny rzeki Luciąży, a po dalszych ok. 280 m zmienia kierunek na północno wschodni i podąża drogą równoległą do rzeki Luciąży osiągając bezimienny ciek. Wzdłuż cieku dociera do mostu w miejscowości Szymanów i od mostu podąża nadal wzdłuż cieku ok. 520 m utrzymując kierunek północno wschodni, po czym skręca na północ i idzie wzdłuż kolejnego cieku. Po ok. 220 m odchodzi w drogę w kierunku północno wschodnim i biegnie wzdłuż niej ok. 880 m, a następnie w tym samym kierunku wzdłuż cieku przez ok. 1 000 m, przecinając miejscowość Turlej, następnie drogę Milejów – Łubień i równoległą do rzeki Luciąży podąża drogą polną biegnącą wzdłuż doliny w kierunku północno wschodnim przez miejscowość Fałek aż do granicy gmin Rozprza i Sulejów. Od tego miejsca zmienia kierunek na północny, kierując się granicą tych gmin dochodzi do drogi Milejów – Osowiec – Przyglów. Dalej podąża wspomniana drogą na północ do Osowca. W Osowcu granica Obszaru skręca na wschód i podąża wzdłuż południowego skraju wspomnianej drogi przez Kludzice, po czym zmienia

kierunek na północno wschodni i przez Komorniki dochodzi do wsi Kałek. Stąd kieruje się na zachód zdążając północnym skrajem drogi przez Kałek do Witowa Kolonii i na wysokości wschodniej granicy terenu ogródków działkowych, odchodzi na północ w drogę omijającą od wschodu teren magazynów i składów, a następnie skręca na zachód i podąża najpierw po granicy terenów magazynowo – składowych, a dalej po zapleczu zabudowy wsi Witów Kolonia dochodząc do drogi Poniatów – Witów Kolonia. Przecina tą drogę i po ok. 80 m osiąga ciek wodny, wzdłuż którego dochodzi do rzeki Strawy i nie zmieniając kierunku podąża dalej wzdłuż jej prawego brzegu. W miejscu przecięcia rzeki Strawy z granicą miasta Piotrków Trybunalski, oraz gminy Sulejów granica obszaru skręca na północ i podąża po granicy miasta Piotrków Trybunalski i gminy Sulejów, przecina drogę krajową Nr 12 relacji granica państwa – Łęknica - ... - Kalisz - ... - Piotrków Trybunalski - ... - Opoczno – Lublin – Dorohusk – granica państwa i biegnie nadal po w/w granicy miasta i gminy na północ do zabudowy dzielnicy Wierzeje. Skręca w kierunku wschodnim a następnie północnym i biegnie po zapleczu zabudowy dzielnicy Wierzeje, oraz po granicy administracyjnej i skraju lasu, a po przecięciu ulicy Wierzeje po granicy administracyjnej i skraju lasu. Po ok. 630 m od przecięcia wspomnianej ulicy Wierzeje skręca na wschód, a po dalszych ok. 170 m odchodzi od granicy administracyjnej i biegnie drogą wzdłuż skraju kompleksu lasów państwowych na północ od ulicy Wierzejskiej, którą przecina i dalej podąża jej północnym skrajem na południowy zachód, a po ok. 90 m zmienia kierunek na północno - zachodni i drogą przez las dochodzi do ulicy Witosa i kieruje się dalej na północny wschód wschodnim skrajem ulicy Witosa. Po 530 m przekracza ulicę Witosa i idzie po zapleczu projektowanej zabudowy w odległości 100 m od ulicy Witosa przez ok. 530 n. Skręca na wschód dochodzi do ulicy Witosa i dalej wschodnim skrajem ulicy Witosa dochodzi do drogi krajowej Nr 8 relacji ... Wrocław – Belchatów – Piotrków – Rawa Mazowiecka..., skręca na wschód i biegnie południowym skrajem wyżej wspomnianej drogi krajowej aż do miejsca, gdzie styka się ona z granicą Sulejowskiego Parku Krajobrazowego. Od tego miejsca skręca na południe i podąża po granicy Sulejowskiego Parku Krajobrazowego dochodząc ponownie do drogi krajowej nr 8 w miejscowości Polichno Małe. Następnie podąża w kierunku północno-wschodnim wzdłuż południowego skraju wspomnianej drogi krajowej Nr 8. Po ok. 1 450 m przebiegu wzdłuż niej skręca na wschód i biegnie równoległe do drogi w odległości 80 m przez miejscowość Polichno Duże dochodząc do skrzyżowania dróg w Żarnowicy Dużej. Od skrzyżowania podąża wzdłuż południowej skraju drogi Polichno – Swolszowice Duże, przez miejscowości Żarnowicę Dużą, Wolice, Golesze Duże i Dębsko, przecina drogę z Adamowa do Leonowa i dochodzi do granicy lasu. Zmienia kierunek na północny i podąża zachodnim skrajem kompleksu lasów państwowych osiągając granicę gmin Wolbórz i Tomaszów Mazowiecki. Dalej granica Obszaru podąża ok. 950 m w kierunku północnym granicą tych gmin oraz skrajem lasów państwowych Nadl. Smardzewice, po czym skręca na wschód i biegnie najpierw po granicy oddz. 114 i oddz. 122, a dalej nadal skrajem lasów państwowych, najpierw na wschód, a następnie na północny wschód, dochodzi do projektowanej drogi ekspresowej S 74 i wchodzi na teren miasta Tomaszów Mazowiecki. Dalej kieruje się na wschód południowym skrajem projektowanej drogi i nadal po granicy lasów państwowych. Następnie skręca na północ, przecina trasę i dalej zdąża drogą wzdłuż zachodniego skraju kompleksu lasów państwowych dochodząc do ulicy Dąbrowskiej. Skręca na północny wschód i podąża południowym skrajem wspomnianej ulicy do ogrodzenia cmentarza. Dalej kieruje się najpierw na południe, a następnie na wschód wzdłuż ogrodzenia cmentarza oraz północnym skrajem lasów państwowych. Skręca na południe i podąża nadal skrajem lasów państwowych ok. 400 m, po czym skręca na wschód biegnąc wzdłuż drogi z Józefowa do Brzustówci, a następnie utrzymując poprzedni kierunek, po ok. 350 m skrajem łąk dociera do rzeki Pilicy. Od tego miejsca podąża na północny wschód, wzdłuż lewego brzegu rzeki zgodnie z biegiem rzeki Pilicy, do ulicy Modrzewskiego. Przecina ją i skręca na południowy wschód, podążając północnym skrajem ulicy jednocześnie po granicy projektowanego Zespołu Przyrodniczo Krajobrazowego „Doliny rzeki Wolbórki”, przekracza Pilicę, skręca na północny wschód a następnie na południe podążając nadal wzdłuż wschodniej granicy ulicy Modrzewskiego i dochodzi do granic miasta Tomaszowa Mazowieckiego i gminy Tomaszów Mazowiecki. Dalej biegnie nadal na południe zachodnim skrajem drogi Tomaszów Mazowiecki – Smardzewice, oraz po granicy administracyjnej, po czym odchodzi na południowy wschód i podąża drogą wzdłuż północnej granicy lasów państwowych oddz. 124 i oddz. 123 ok. 950 m, dochodząc do trasy projektowanej drogi ekspresowej S-74 relacji Łódź - Kielce. Następnie zmierza drogą leśną w kierunku północno – wschodnim i po ok. 400 m skręca w drogę prowadzącą do cegielni w miejscowości Wąwał. Omija od zachodu i południa zabudowania cegielni i dochodzi do bocznic kolejowej. Wzdłuż tej bocznicy zmierza na północny zachód do tzw. „Cesarskiej Drogi”, która podąża na północny wschód dochodząc do linii kolejowej Koluśki – Skarżysko Kamienna (na południe od przystanku kolejowego Jeleń). Przecina tą linię kolejową i podąża na północny wschód południowym skrajem drogi prowadzącej do Ciebłowice Dużych. Przecina drogę wojewódzką Nr 713 relacji Łódź - Tomaszów Mazowiecki – Januszewice i skręca na północny zachód podążając wschodnim jej skrajem do miejsca styku granicy miasta i gminy Tomaszów Mazowiecki. Od tego miejsca biegnie w kierunku północnym wyżej wspomnianą granicą administracyjną, przecina linię kolejową relacji Tomaszów Mazowiecki – Radom, skręca na zachód i zmierza wzdłuż północnego skraju terenów kolejowych ok. 1 900 m dochodząc do ulicy Kolejowej idącej przez Osiedle Podoba. Skręca na północ w ulicę Kolejową, której wschodnim

skrajem kieruje się do doliny rzeki Pilicy. Nie zmieniając kierunku podąża drogą polną biegnącą wzdłuż rzeki Pilicy. Po ok. 490 m zmienia kierunek na północny i przez łąkę a następnie przez rzekę Pilicę dochodzi do granicy miasta Tomaszów Mazowiecki oraz gminy Lubochnia. Na tym odcinku idzie po granicy projektowanych zespołów przyrodniczo krajobrazowych „Doliny Rzeki Wolbórki” i „Cieblówickie Łąki”. Dalej podąża granicą miasta Tomaszowa Mazowieckiego i gminy Lubochnia na północ i dochodzi do skraju lasu a dalej utrzymując poprzedni kierunek drogą przez las, przecina bocznice kolejową i drogę krajową Nr 48 relacji Tomaszów Mazowiecki – Kozienice i po ok. 130 m od przecięcia drogi krajowej dochodzi do następnej bocznic kolejowej do Konewki, wzdłuż której przez kompleks leśny dociera do jego północnego skraju i drogi przez Glinnik. Stąd podąża skrajem lasu na wschód i po dojściu do granicy gmin Lubochnia i Inowłódz skręca na północ i biegnie wzdłuż niej oraz skrajem lasu, aż do miejsca, gdzie granica tych gmin (na południe od Albertowa) skręca na wschód. Od tego miejsca, granica Obszaru biegnie drogą skrajem kompleksu lasu państwowego Nadl. Spała na północ, omijając od wschodu Albertów i Nowy Jasień, do północno-zachodniego narożnika lasu. Skręca na wschód podążając nadal skrajem lasów państwowych ok. 800 m i dochodzi do drogi polnej, którą podążając na północny zachód dociera do wschodniego skraju wsi Jasień (Stary Jasień). Skręca na zachód i biegnie ok. 140 m północnym skrajem drogi przez Jasień, a następnie kieruje się na północ w drogę polną i po ok. 800 m dochodzi do ciek wodnego, prawobrzeżnego dopływu rzeki Gać. Wzdłuż ciek podąża na zachód i dochodzi do drogi krajowej Nr 8 relacji Wrocław – Walichnowy – Piotrków Trybunalski – Warszawa. Po ok. 1330 m przebiegu południowym skrajem w/w drogi krajowej w kierunku północno-wschodnim kieruje się na południowy wschód w drogę leśną prowadzącą do Konewki, którą pokonuje ok. 2100 m. Następnie skręca w drogą przez las na północny wschód i po ok. 600 m osiąga skraj lasu i granicę gmin Lubochnia i Czerniewice. Od tego miejsca podąża na południowy wschód po granicy gmin Lubochnia i Czerniewice ok. 350 m do drogi polnej prowadzącej do miejscowości Dąbrówka. Skręca w tą drogę na wschód i dochodzi do drogi Lechów – Dąbrówka – Suchawa, którą kieruje się na północ. Po ok. 480 m skręca w kolejną drogę i biegnie nią najpierw na wschód, a następnie na południe ok. 680 m i dochodzi do skraju lasu. Od tego miejsca granica Obszaru biegnie ogólnie na wschód drogą wzdłuż skraju lasu, w Wielkiej Woli przecina drogę Czerniewice – Królowa Wola, dalej biegnie na południowy wschód ciągle skrajem lasu do południowego krańca wsi Gaj. Następnie zmienia kierunek na północno - zachodni i idzie po zapleczu zabudowy wsi Gaj w odległości 100 m od drogi przez wieś dochodząc do północnego krańca wsi Gaj i drogi przez las. Skręca we wspomnianą drogę na zachód, po 100 m zmienia kierunek na północny i zdąża drogą wzdłuż skraju lasu dochodząc do drogi Czerniewice – Annów – Brzozów. Dalej granica podąża na wschód południowym skrajem wspomnianej wcześniej drogi. Po 1960 m odchodzi od tej drogi kierując się drogą polną na południowy wschód a następnie skrajem doliny na północny wschód. Po 590 m skręca na południe i dochodzi do granicy gmin Czerniewice - Rzeczyca. Następnie kieruje się na południe granicą w/w gmin ok. 1700 m. W miejscu, gdzie granica administracyjna skręca na zachód granica Obszaru skręca w drogę polną, którą biegnie przez ok. 400 m na wschód do drogi Brzozów – Głina. Zmienia kierunek na południowy i zachodnim skrajem wspomnianej drogi podąża ok. 830 m, dochodzi do miejscowości Zawady, gdzie skręca na wschód w drogę do Rzeczyca i biegnie jej południowym skrajem ok. 2500 m. Od tego miejsca granica Obszaru kieruje się na północ, a po ok. 90 m na wschód i zmierza w tym kierunku ok. 1120 m zapleczem zabudowy miejscowości Rzeczyca, przecinając drogę wojewódzką Nr 726 relacji Rawa Mazowiecka – Inowłódz – Opoczno a następnie ciek, po czym skręca na południe, a po ok. 140 m na południowy wschód i dalej na południe biegnąc po granicy cmentarza dochodzi do drogi z Rzeczyca do Kawęczyna. Południowym skrajem tej drogi podąża na południowy wschód i po ok. 360 m na łuku drogi, odchodzi od niej kierując się na południe, przecina dolinę rzeki Jedlonki, prawobrzeżnego dopływu rzeki Luboczanki i osiąga drogę Rzeczyca - Lubocz (w miejscu rozwidlenie dróg do Łęgu i do Grotowic) i wzdłuż jej południowego skraju kieruje się do miejscowości Lubocz, gdzie 80 m przed skrzyżowanej w/w z droga Bobrowiec - Lubocz skręca na północny zachód i biegnie po zapleczu zabudowy (włączając zabudowę tej miejscowości). Po ok. 480 m granica Obszaru kieruje się na północny wschód, przecinając wspomnianą drogę Bobrowiec – Lubocz, a następnie dolinkę rzeki Luboczanki i utrzymując kierunek północno-wschodni biegnie równoległe (w odległości 300 m) do drogi Zawady – Rzeczyca – Lubocz – Roszkowa Wola - granica województwa i dochodzi do granicy województw łódzkiego i mazowieckiego. Granicą tą podąża na południe dochodząc do granicy Spalskiego Parku Krajobrazowego. Od tego miejsca granica „Spalsko – Sulejowski” Obszaru Chronionego Krajobrazu idzie granicą Spalskiego Parku Krajobrazowego dochodząc ponownie do granicy województw łódzkiego i mazowieckiego w punkcie przecięcia granicy z drogą Poświętne – Gapińń - Myślakowice Kolonia, skąd rozpoczęto opis zewnętrznej granicy Obszaru.

Enklawy

Granice enklaw są zarazem granicami parków krajobrazowych, a tym samym znajdują się w rozporządzeniach dotyczących ustanowienia parków.

1. Granice obszaru przedstawia załącznik graficzny w skali 1:100000

2. Na terenie Obszaru znajduje się: 7 istniejących rezerwatów przyrody – „Sługocice”, „Jeleń”, „Niebieskie Źródła”, „Czarny Ług”, „Błogie”, „Wielopole”, „Jawora”, 8 projektowanych rezerwatów przyrody – „Źródła Ceterki”, „Dolina Ceterki”, „Inowlódz”, „Dolina rzeki Gaci”, „Czarna Maleniecka”, „Kalen”, „Struga- Młynki”, „Łęgi n. Pilicą”, 9 projektowanych zespołów przyrodniczo – krajobrazowych – „Doliny Słomianki i Gielzowki”, „Małkowy Parów”, „Doliny Strugi – Liciażna”, „Ptasia Góra”, „Doliny Wolbórki”, „Żubry”, „Dolina Radońki i Podklasztorze”, „Delta Luciaży” i „Bąkowa Góra”.